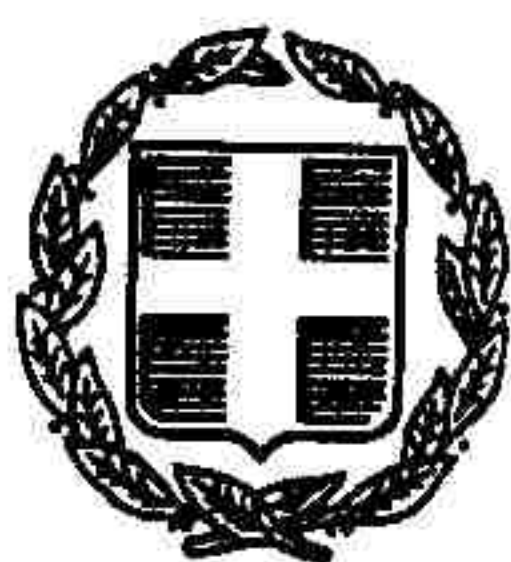

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΑΥΤΟΤΕΛΕΣ ΤΜΗΜΑ
ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ &
ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ
ΤΟΜΕΑ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ**

Ημ/νία: 02/04/2015
Α. Π.: ΥΠΟΠΑΙΘ/ΤΝΠΚΕ/62828/154
Απάντηση στο έγγραφο: ΥΠΟΠΑΙΘ/ΤΝΠΚΕ/62828/154

Ερ. Φ.: 24

02 ΑΠΡ. 2015

Ταχ. Δ/ση: Μπουμπουλίνας 20-22
Ταχ. Κώδ : 106 82
Τηλέφωνο : 2131322-362, 363, 368
Fax : 210-82.01.426
Email : tmnpke@culture.gr

ΠΡΟΣ: Βουλή των Ελλήνων
Δ/ση Κοινοβουλευτικού Ελέγχου
Τμήμα Ερωτήσεων
ΚΟΙΝ:
1. Βουλευτή κ. Λευτέρη Αυγενάκη
2. Υπουργείο Οικονομίας, Υποδομών,
Ναυτιλίας και Τουρισμού
3. Υπουργείο Εσωτερικών και Διοικητικής
Ανασυγκρότησης

Θέμα: Απάντηση στη με αριθμό πρωτοκόλλου 16/11.2.2015 Ερώτηση με θέμα:
«Αξιολόγηση 37 περιπτώσεων χρεώσεων υπέρ τρίτων»

Σχετικό: Το με αριθμ. πρωτ. 4/6.3.2014 έγγραφο του Υπουργείου Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης – Αυτοτελές Τμήμα Νομοθετικής Πρωτοβουλίας και Κοινοβουλευτικού Ελέγχου, με το οποίο μας διαβιβάστηκε η ως άνω Ερώτηση.

Σε απάντηση της με αριθμ. πρωτοκόλλου 16/11.2.2015 Ερώτησης του Βουλευτή κ. Λευτέρη Αυγενάκη και σύμφωνα με τα στοιχεία που έθεσαν υπόψη μας οι αρμόδιες Υπηρεσίες μας, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Στα σημεία 23 και 30 της Ερώτησης αναφέρονται τα ποσοστά εύλογης αμοιβής που προβλέπεται στο άρθρο 18 του Ν. 2121/1993, για την πνευματική ιδιοκτησία και τα συγγενικά δικαιώματα, τα οποία εισπράττονται από τους Οργανισμούς Συλλογικής Διαχείρισης και όχι από τον Οργανισμό Πνευματικής Ιδιοκτησίας, όπως εσφαλμένα αναφέρεται στο σημείο 30.

Πρώτον, η σχετική πρόβλεψη δεν αποτελεί χρέωση υπέρ τρίτων με την έννοια του φόρου ή τέλους αλλά νομιμοποιητική βάση για τη δυνατότητα δημιουργίας από ιδιώτες αντιγράφων έργων (που προστατεύονται με δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας ή/και συγγενικό δικαίωμα) για ιδιωτικούς σκοπούς.

Πιο συγκεκριμένα, στο άρθρο 18 του Ν. 2121/1993 προβλέπεται ένας βασικός περιορισμός του περιουσιακού δικαιώματος του δημιουργού ενός πνευματικού έργου ή/και του δικαιούχου συγγενικού δικαιώματος επ' αυτού. Σύμφωνα με τον περιορισμό αυτόν επιτρέπεται, χωρίς την άδεια του δημιουργού και χωρίς αμοιβή, η αναπαραγωγή ενός έργου, που έχει νομίμως δημοσιευθεί, εφόσον η αναπαραγωγή γίνεται για ιδιωτική χρήση εκείνου που την κάνει. Εάν για την ελεύθερη αναπαραγωγή του έργου, χρησιμοποιούνται τεχνικά μέσα, οφείλεται εύλογη αμοιβή στον δημιουργό του έργου και στους δικαιούχους συγγενικών δικαιωμάτων. Η αμοιβή αυτή υπολογίζεται σε ποσοστό 4% ή 6%, ανάλογα με το μέσο της αναπαραγωγής, βάσει των κατηγοριών που διακρίνει ο νόμος. Η συγκεκριμένη αμοιβή αποτελεί αποζημιωτικό αντιστάθμισμα της εκ του νόμου άδειας για την ελεύθερη αναπαραγωγή για ιδιωτική χρήση και των οικονομικών συνεπειών που αυτή συνεπάγεται για τους δικαιούχους. Ο νόμος προέβλεπε την καταβολή της εύλογης αμοιβής όχι από τα πρόσωπα που προβαίνουν στην αναπαραγωγή αλλά από τους εισαγωγείς ή κατασκευαστές τεχνικών μέσων αναπαραγωγής και αποθήκευσης, οι οποίοι στη συνέχεια τη μετακυλούν στους καταναλωτές (ΕφΑΘ 2429/2007, ΕφΑΘ 551/2005 ΔΕΕ 2006, σελ. 274).

Δεύτερον, η πρόβλεψη αυτή βασίζεται στο κοινοτικό κεκτημένο καθώς η Οδηγία 2001/29/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2001, για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας, προβλέπει τη δυνατότητα περιορισμού του δικαιώματος αναπαραγωγής στο άρθρο 5.2.(α) σχετικά με την αναπαραγωγή σε χαρτί και στο άρθρο 5.2.(β) σχετικά με την αναπαραγωγή για ιδιωτική χρήση σε οποιοδήποτε μέσο, συμπεριλαμβανομένων και των ψηφιακών μέσων. Η αναπαραγωγή για ιδιωτική χρήση περιλαμβάνεται μεταξύ των δυνητικών περιορισμών που προβλέπονται στην Οδηγία 2001/29, υπό τον όρο ότι οι δικαιούχοι λαμβάνουν δίκαιη αποζημίωση (άρθρο 5 παρ. 2 στοιχ. α και β Οδ. 2001/29). Συνεπώς η εν λόγω αποζημίωση των δικαιούχων αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση σύμφωνα με το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, για την ενεργοποίηση της σχετικής εξαίρεσης.

Αξίζει να σημειωθεί ότι η Δικαιοσύνη έχει ήδη κρίνει επανειλημμένα ότι η υποχρέωση καταβολής της εύλογης αυτής αμοιβής δεν είναι αντίθετη με τις διατάξεις του Συντάγματος και ειδικότερα με το άρθρο 4 παρ. 1 περί ισότητας των Ελλήνων ενώπιον του νόμου, καθώς και με το άρθρο 5 παρ. 1 περί οικονομικής ελευθερίας, αφού ρυθμίζει κατά τρόπο γενικό και αντικειμενικό την υποχρέωση των οφειλετών για καταβολή εύλογης αμοιβής στους δικαιούχους προστασίας της πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων. Η καθιέρωση της υποχρέωσης καταβολής εύλογης αμοιβής υπαγορεύθηκε από λόγους γενικότερου δημοσίου και κοινωνικού συμφέροντος και δεν αναιρεί την οικονομική ελευθερία που κατοχυρώνεται από το Σύνταγμα. Έχει επίσης επανειλημμένα κριθεί από τη νομολογία ότι η εύλογη αμοιβή δεν αποτελεί φόρο (ΑΠ 1125/2006, ΕφΑθ 2861/2007) ή τέλος ή χρηματική εισφορά που επιβαρύνει αυτοτελώς ένα προϊόν (ΕφΑθ 2429/2007). Αυτή βαρύνει εξίσου εισαγόμενα ή παραγόμενα εντός της χώρας τεχνικά μέσα και έτσι δεν τίθεται θέμα περιορισμού των εισαγωγών δι' αυτής ή δυσμενέστερης μεταχείρισεως των εισαγόμενων προϊόντων. Επίσης δεν τίθεται ζήτημα περιορισμού κατά την εξαγωγή, αφού αυτή ρητά εξαιρείται από τη διάταξη του άρθρου 18 παρ. 3 (ΕφΑθ 2429/2007). Η εύλογη αμοιβή δεν έχει ισοδύναμο αποτέλεσμα με ποσοτικό περιορισμό διότι η επιβάρυνση είναι μικρή και δεν έχει περιοριστικές επιπτώσεις στην κυκλοφορία των τεχνικών μέσων, ούτε με τη διάταξη αυτή εμποδίζεται η ελεύθερη διακίνηση των προϊόντων. Έχει τέλος κριθεί ότι με την επιβολή της εύλογης αμοιβής δεν παραβιάζεται η αρχή της αναλογικότητας, αφού το μέτρο αυτό είναι ανάλογο με τον επιδιωκόμενο σκοπό (ΕφΑθ 2429/2007).

Στη βάση των ανωτέρω ο ΟΠΙ έχει ήδη αιτηθεί στις αρμόδιες υπηρεσίες την διαγραφή των σχετικών αναφορών της εύλογης αμοιβής του άρθρου 18 του Ν. 2121/1993 από τον εν λόγω κατάλογο, στον οποίο εσφαλμένα και ανακριβώς αναφέρονται καθώς κάτι τέτοιο θα αφαιρούσε από τον Έλληνα πολίτη τη δυνατότητα δημιουργίας αντιγράφων έργων για ιδιωτική χρήση και θα καθιστούσε την εν λόγω ενέργεια από ιδιώτες παντελώς παράνομη.

Σε ό,τι αφορά το σημείο 29 της Ερώτησης σας ενημερώνουμε ότι ο ειδικός φόρος δημοσίων θεαμάτων αποτελεί έσοδο από τον φόρο που επιβάλλεται στην τιμή των εισιτηρίων των κινηματογράφων, σύμφωνα με το άρθρο 60 του Ν.1731/87 και διατίθεται στην κινηματογραφική δραστηριότητα, όπως ορίζεται στις διατάξεις του Ν. 3905/2010. Στο άρθρο 60 του Ν.1731/87 προβλέπεται:

1. Στην τιμή των εισιτηρίων των κινηματογράφων που λειτουργούν σε πόλεις με πληθυσμό άνω των δέκα χιλιάδων κατοίκων, επιβάλλεται ειδικός φόρος σε ποσοστό 8% που διατίθεται για την ανάπτυξη της κινηματογραφικής τέχνης. Για την περιοχή της τώως διοικήσεως Πρωτεύουσας και της Θεσσαλονίκης το ποσοστό αυτό ορίζεται σε 12%.

2. Τα ποσοστά της προηγούμενης παραγράφου μειώνονται 50% όταν πρόκειται για υπαίθριους κινηματογράφους, καθώς και για τους χειμερινούς κινηματογράφους των περιοχών Δ', όπως προσδιορίζονται στο άρθρο 3 του Ν. 1262/1982. (παραμεθόριες περιοχές).

Σύμφωνα με τις ανωτέρω διατάξεις:

- Το ποσό του ειδικού φόρου εγγράφεται κάθε χρόνο σε ειδικό κωδικό αριθμό του προϋπολογισμού εσόδων του Κράτους. Ισόποση πίστωση εγγράφεται σε ειδικό κωδικό αριθμό του προϋπολογισμού εξόδων του Υπουργείου Πολιτισμού, Παιδείας και Θρησκευμάτων» και διατίθεται στο Υπουργείο για την άσκηση της κινηματογραφικής του πολιτικής.

- Από την παραπάνω πίστωση ενισχύονται κάθε χρόνο παραγωγοί ελληνικών κινηματογραφικών έργων μεγάλου μήκους, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 6 και

7 του Ν. 3905/2010, και επιχειρήσεις αιθουσών χειμερινών και υπαίθριων, οι οποίες προβάλλουν ελληνικά κινηματογραφικά έργα μεγάλου μήκους, σύμφωνα με το άρθρο 5 του Ν. 3905/2010

Το εναπομείναν ποσό διατίθεται για την άσκηση της κινηματογραφικής πολιτικής του Υ.ΠΟ.ΠΑΙ.Θ. (ενίσχυση Ελληνικού Κέντρου Κινηματογράφου, Ταινιοθήκης της Ελλάδος, Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, Φεστιβάλ ταινιών μικρού μήκους Δράμας, Φεστιβάλ Ολυμπίας για νέους και παιδιά, καθώς και ενίσχυση λοιπών κινηματογραφικών φορέων)

Αυτό το έσοδο που σε ελάχιστο επιβαρύνει τον θεατή, αποτελεί σπουδαία πηγή χρηματοδότησης του οπτικοακουστικού τομέα και η ενδεχόμενη κατάργησή του θα επιφέρει σοβαρότατο πλήγμα στις κινηματογραφικές παραγωγές, στην προβολή και προώθηση της ελληνικής κινηματογραφίας και θα προκαλέσει μεγαλύτερη ανεργία στον οπτικοακουστικό χώρο.

Ο Αναπληρωτής Υπουργός
Πολιτισμού, Παιδείας και Θρησκευμάτων
ΝΙΚΟΣ ΞΥΔΑΚΗΣ

ΑΚΡΙΒΕΣ ΦΩΤΟΑΝΤΙΓΡΑΦΟ

Από το πρωτότυπο...

Αθήνα...

Η Προϊσταμένη

ΙΩΑΝΝΑ ΓΑΔΑΡΗ

ΑΡΧΗΤΕΣ

Εσωτερική Διανομή:

1. Υ.ΠΟ.ΠΑΙ.Θ –
Τμήμα Κοινοβουλευτικού Ελέγχου
Τομέα Παιδείας και Θρησκευμάτων
2. Οργανισμός Πνευματικής Ιδιοκτησίας
3. Διεύθυνση Εφαρμογής Πολιτιστικής Πολιτικής

